

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1Csp/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202508
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8418202508.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Dušanom Miškovčíkom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné, takto

rozhodol:

Konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie zastavuje.

- II. Súd určuje, že úverová zmluva číslo 706600031 zo dňa 30.03.2017 je neplatná.
- III. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy číslo zmluvy 706600031 zo dňa 31.03.2017 je neplatná.
- IV. V časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov žalobu zamietá.
- V. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 12.11. 2018 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že zmluva č. 706600031 je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná, ďalej že rovnako neplatná je i dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 30.03.2017. Okrem toho žiadal určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Posledným výrokom žiadal priznať primerané finančné zadostučinenie v bližšie neurčenej výške, aby túto určil súd.

2. V podanej žalobe sa žalobca súčasne domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a zamestnávateľovi žalobcu uložiť povinnosť zdržať sa vykonávania týchto zrážok zo mzdy.

3. Žalobu odôvodňoval žalobca tým, že so žalovaným uzavrel dňa 30.03.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver. Súčasťou zmluvy sú ustanovenia o dohode o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej žalobca v okamihu podpisu zmluvy vyjadril súhlas, aby mu v prípade omeškania so splácaním úveru boli za určených podmienok vykonávané zrážky zo mzdy. Predmetná úverová zmluva obsahuje viaceré vady – absencia správne určenej RPMN a celkovej sumy k zaplaceniu, absencia vymedzenia koľko zo splátky sa započítava na istinu, úrok, poplatky. Zahnutie dohody o zrážkach zo mzdy do zmluvy žalobca považoval za rozporné s dobrými mravmi a toto

ustanovenie spôsobuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom zhoršuje postavenie spotrebiteľa ako dlžníka a umožňuje veriteľovi využiť takúto dohodu na získanie plnenia, ktoré môže byť v rozpore s právnym poriadkom a ktoré by mu v súdnom konaní nebolo priznané. Ustálená rozhodovacia prax súdov určuje dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorené v okamihu uzatvorenia úverových zmlúv za neplatné, nakoľko takouto dohodou nemožno platne zabezpečiť záväzok, ktorý de facto vznikne až v budúcnosti. V okamihu uplatnenia takejto dohody je potom určenie výšky dlhu ponechané na vóli veriteľa a nepodlieha súdnej kontrole. Výkonom zrážok zo mzdy sa žalobca dostal do nepriaznivej finančnej situácie. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy. Veriteľ jednostranne diktuje výšku dlhu.

4. Žalobca ďalej žalobu odôvodňoval tak, že na veci určenia neplatnosti právneho úkonu má naliehavý právny záujem. Deklarovaním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto zabezpečovacieho úkonu voči spotrebiteľovi. Vyrieši sa tým neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky. Táto dohoda predstavuje hrubú nerovnováhu v spotrebiteľskom vzťahu, keďže umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihuje majetok dlžníka. Žalovaný dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával plátcu jeho mzdy mesačnú zrážku zo mzdy i vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v zmluve o úvere. Klient podpisom zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradieť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z omeškania sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov spotrebiteľa, čo je neprijateľné. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich plátcov mzdy žalobcu, ako i na iné príjmy s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, čo je v rozpore so zákonom a predstavuje to neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.03.2017 s prílohami, Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 30.03.2017, prehľad zrazených súm, Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 30.03.2017, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 30.03.2017 a odpoveď Ministerstva spravodlivosti zo dňa 15.08.2018.

6. Uznesením zo dňa 10.12.2018, č.k. 1Csp/76/2018-37 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 30.03.2017 zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 706600031 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 30.03.2017 a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Druhým výrokom súd zamestnávateľa žalobcu zaviazal povinnosťou zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy na podklade Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 30.03.2017 zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 706600031 taktiež do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.01.2019.

7. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 13.12.2018. Súd uznesením zo dňa 09.08.2021 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe, vo svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 02.09.2021.

8. Vo svojom vyjadrení žalovaný namieta procesnú neprípustnosť žaloby podanej žalobcom. Žalovaný poukázal, že žalobca podal žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP, teda určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Predpokladom predmetnej žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy tak nie je preukazovanie naliehavého právneho záujmu, ale jedinou obligatórnou podmienkou § 137 písm. d) CSP je že takáto žaloba vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca nepreukázal z akého osobitného predpisu vyplýva domáhať sa určenia neplatnosti dohody o

zrážkach zo mzdy. Žalovaný zároveň uvádza že zo žiadneho osobitného predpisu domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva. Civilný sporový poriadok jasne a určito uvádza za akých podmienok možno podať žalobu o určenie právnej skutočnosti a to za jedinej obligatórnej podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu.

9. K samotnej dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný uviedol tvrdenia, že tento inštitút je špeciálnym zabezpečovacím prostriedkom akcesorickej povahy, ktorý vo vzťahu k hlavnému záväzku plní funkciu zabezpečovaciú (pre veriteľa zabezpečuje jeho nárok voči dlžníkovi) a uhradzovaciú (ak dlh nie je riadne a včas splnený môže veriteľ pristúpiť k úhrade dlhu prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku). V zmysle § 551 ods. 1 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy však nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Strany sporu medzi sebou takúto dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorili dňa 30.03.2017 na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo spotrebiteľského úveru. Nakoľko žalobca svoj dlh nesplácal riadne a včas, pristúpil žalovaný k realizácii zabezpečovacieho inštitútu a uplatnil si u zamestnávateľa žalobcu výplatu zrážok zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy. Čo sa týka samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola uzavretá platne podľa § 551 Občianskeho zákonníka v súlade s právnymi predpismi. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že predmetná dohoda spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente, a teda predstavuje osobitnú listinu a žalobca mal možnosť si predmetnú dohodu preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojim vlastnoručným podpisom. Žalovaný opätovne dáva do pozornosti, že dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá má spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená (vid. Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ktorá tvorí súčasť listinných dôkazov žalobcu). To, že Dohoda predstavuje samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorom zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobcovi vznikla závažnejšia ujma ako realizovaním tejto dohody. Nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok žalobcu voči žalovanému vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu. Každá platba v prospech zmluvy o úvere žalobcu sa totiž pripočítava prednostne na istinu a teda aj dohodnuté úroky sa počítajú stále z nižšej sumy. Vyplnením dohody o zrážkach zo mzdy mal klient možnosť dohodu individuálne dohodnúť, teda znemožňuje to aby šlo iba o formulárovú listinu ktorú možno buď prijať alebo odmietnuť. Klient sa svojim pričinením podujal k jej podpisu, prijatiu, ovplyvneniu obsahu, a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednania zabezpečovacieho prostriedku. Zákon vyžaduje, aby dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov bola uzatvorená písomne. Jednostranným príkazom veriteľa platiteľovi mzdy (pravidelného príjmu) takáto dohoda nemôže vzniknúť. Jej obsahom je totiž súhlas dlžníka s tým, aby platiteľ jeho mzdy alebo iného príjmu (ktorý nie je účastníkom tejto dohody) realizoval zrážky v dohodnutej výške a zrazené sumy vyplácal veriteľovi. Práve takýto súhlas bol daný podpisom na dohode, a preto ide o dvostranný právny úkon, s ktorým sa spájajú následky zabezpečovacieho prostriedku. Uzavretím dohody vzniká veriteľovi právo, aby mu po uplynutí doby splatnosti pohľadávky boli prevedené sumy zrazené na základe tejto dohody zo mzdy alebo iného príjmu dlžníka. V dohode musí byť uvedené, v akom rozsahu sa majú vykonávať zrážky zo mzdy. V nijakom prípade nesmú byť zrážky vyššie, než ako ich ustanovuje pre výkon rozhodnutia § 866 OZ. Dohoda o vyšších zrážkach by odporovala zákonu, a preto by bola v časti prevyšujúcej povolené zrážky neplatná. Z toho jasne vyplýva, že celková výška, ktorá sa má zraziť nie je obligatórna náležitosť dohody o zrážkach zo mzdy. Obligatórna náležitosť je výška mesačnej zrazenej sumy. Žalovaný považuje dohodu o zrážkach zo mzdy platnú. Žalovaný poukázal na to, že žalobca potvrdil vlastnoručne svojím podpisom vyhlásenie v predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy, obsahom ktorého bolo, že „Dlžník týmto vyhlasuje a podpisom Dohody o zrážkach zo

mzdy a z iných príjmov potvrdzuje, že sa oboznámil s predmetnou Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, súhlasí s jej znením bez pripomienok. Svojím podpisom dlžník zároveň potvrdzuje, že bol pred uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, neodmieta ju a v plnom rozsahu s ňou súhlasí.“, pričom pri vyhlásení „odmieta / neodmieta“ a „súhlasí / nesúhlasí“ bolo umožnené žalobcovi aby sa sám rozhodol, ktoré vyhlásenie doplní a na znak súhlasu toto vyhlásenie sám aj podpísal. Žalovaný uviedol, že doposiaľ bola na danú zmluvu uhradená suma vo výške 474,30 Eur a teda nebola uhradená ani len istina poskytnutého úveru.

10. K posúdeniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 706600031 žalovaný tvrdil, že na prednej strane tejto zmluvy je uvedené nasledovné: Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú sumu 1.004,40 EUR, v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,90 Eur vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.04.2017 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatarovi. Vzhľadom na uvedené termín konečnej splatnosti (poslednej splátky) spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 20.03.2020. Z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 36 splátok, vzhľadom k uvedenému nemožno hovoriť o absencii výšky, počte a termíne splátok nakoľko tie sú jasne, určito a zrozumiteľne uvedené. Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky RPMN žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje a je vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Dlžník bol dostatočne informovaný o RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Žalobca má ďalej za to, že si splnil svoje informačné povinnosti k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca potvrdil prevzatie formuláru o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o RPMN a skutočnosti, že sa s tlačivom oboznámil. Priemerná výška RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je vo výške 17,31 %, a teda neprekročil zákonom stanovený limit. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca berie na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 22,03 % , a teda celkovo je potrebné zaplatiť 1.004,40 Eur. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 17,31 %.

11. Žalovaný ďalej tvrdil, že dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobca svoju vôľu uzavrieť každú jednotlivú zmluvu potvrdil svojim podpisom na týchto zmluvách. Skutočnosť, že žalobca dodatočne usúdil, že zmluvy sú pre neho subjektívne nevýhodné ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno ju kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle. Žalovaný má za to, že v uzavretie zmlúv nemalo v žiadnom prípade za následok nezákonné postihnutie jeho majetku a vlastníctva. Súd je oprávnený ex offio skúmať či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a v takom prípade ju vyhlásiť za neplatnú. Postup súdu, ktorým určil že Zmluva je neplatná ako celok by bol v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom by inak došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva a to princípu pacta sunt servanda. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, na ktoré napokon ani priamo žalovaný nepoukázal nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V Zmluve na prednej strane je uvedené nasledovné: „Veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 750,- Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 254,40 Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.004,40 Eur v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,90 Eur, vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.04.2017 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru..“ Z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Každá vyššie uvedená splátka je prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. V tomto prípade klient nezaplatil ani len istinu

poskytnutého úveru. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o absencii i výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne hovorí o bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade ak si požiada o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak ako sa uvádza na prednej strane zmluvy.

12. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný nenavrhol vykonať žiaden dôkaz.

13. V replike k vyjadreniu žalovaného žalobca tvrdil, že zmluva o úvere bola predformulovaná tak v konečnom znení ako aj je, bez možnosti upraviť, či pozmeniť niektoré odseky. Žalobca tvrdil, že od žalovaného na základe úverovej zmluvy sumu 750 eur nedostal. Súčasťou zmluvy o úvere je aj dohoda o započítaní pohľadávok zo zmluvy o úvere, avšak táto je bez podpisu žalobcu. Žalobca má za to, že táto dohoda nie je platnou dohodou strán sporu.

14. V rámci dupliky žalovaný zotrval na svojom vyjadrení v celom rozsahu.

15. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

16. Žalobca pred pojednávaním zobral svoju žalobu späť v časti uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Vo zvyšnej časti na žalobe zotrval.

17. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z.. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

19. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Nakoľko žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť ešte pred začatím pojednávania, súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP v časti uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia zastavil a to bez ohľadu na súhlas alebo nesúhlas žalovaného.

21. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrení sporových strán a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

22. Z posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.03.2017 súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť POHOTOVOST' s.r.o., teda žalovaný a ako dlžník - spotrebiteľ žalobca. V zmluve je ďalej uvedené, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 750 eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 0 eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 254,40 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1004,40 eur v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,90 eur vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.04.2017. Spotrebiteľ podpisom zmluvy žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Úrok je vo výške 20,07 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 254,40 eur. V zmluve je ďalej uvedené, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška

ročnej percentuálnej miery nákladov je vo výške 22,03%. Dátum poslednej splátky bol stanovený na deň 20.03.2020. Spotrebiteľ úver žiadal poskytnúť bankovým prevodom na uvedené číslo účtu.

23. Rovnako žalobca predložil súdu dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 30.03.2017, z ktorej vyplýva, že žalobca a žalovaný mali uzavretú ešte úverovú zmluvu č. 708101383 zo dňa 04.07.2016 (zmluva 1) a úverovú zmluvu č. 708101235 zo dňa 30.10.2015 (zmluva 2). Zo zmluvy 1 záväzok žalobcu voči žalovanému predstavoval sumu 723,20 eur a záväzok zo zmluvy 2 predstavoval sumu 6,91 eur. Veriteľ a dlžník sa touto listinou dohodli, že na úhradu záväzkov zo zmluvy 1 a zmluvy 2 budú použité finančné prostriedky poskytnuté žalovaným žalobcovi na základe úverovej zmluvy zo dňa 30.03.2017 a žalovaný sa zaviazal poskytnúť z tejto zmluvy žalobcovi sumu 19,89 eur. Dohoda o započítaní pohľadávok nie je podpísaná žalobcom.

24. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 30.03.2017 obsahuje prehlásenie, že žalobca a žalovaný uzatvorili ako veriteľ a dlžník dňa 30.03.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 706600031, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 750 eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 254,40 eur, celkovo mal dlžník zaplatiť veriteľovi sumu 1004,40 eur. Dohoda ďalej obsahuje prehlásenie, že veriteľ a dlžník na dohodli na zabezpečení pohľadávok veriteľa z úverovej zmluvy alebo v súvislosti s ňou vo forme tejto dohody. V dohode je rovnako predformulovaný súhlas dlžníka – žalobcu s uspokojovaním zabezpečenej pohľadávky vykonávaním pravidelných mesačných zrážok vo výške 27,90 eur až do celkovej úhrady zabezpečenej pohľadávky.

25. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že žalobcovi bola prostredníctvom jeho zamestnávateľa v prospech žalovaného celkovo zo mzdy zrazená suma vo výške 279 eur.

26. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a nižšie uvedených relevantných zákonných ustanovení má za to, že tvrdenie žalobcu o neplatnosti daných zmlúv a dohôd je dôvodné. Pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi jedná sa o neplatné právne úkony.

27. Nebolo sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú sa malo jednáť o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že teda strany mienili v danom prípade založiť spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

30. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods. 1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezplatnosť úveru.

32. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

33. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

34. Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

35. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

36. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

38. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

41. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Žalovaný platnosť zmluvy či dohody o zrážkach zo mzdy odôvodňoval predovšetkým tvrdením, že tie boli žalobcom uzavreté slobodne, dobrovoľne, boli individuálne dojednané, pričom uzavretie súvisiacich zmlúv nebolo podmienkou poskytnutia úveru ani uzavretia úverovej zmluvy.

43. Tak samotná úverová zmluva, ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov majú povahu vopred žalovaným predtlačených formulárov. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho ako dodávateľa zaťažovalo (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka) že by zmluvné podmienky obsiahnuté

v úverovej zmluve a dohode o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka, boli so žalobcom individuálne vyjednané a ničím nepreukázal ani to, že akceptácia všetkých žalobcovi predložených formulárov, ktoré mu predložené boli v jeden deň spolu so samotnou úverovou zmluvou, neboli podmienkou samotného poskytnutia úveru.

44. Na unesenie dôkazného bremena žalovaného v tejto časti nestačí len odvolávanie sa na vopred predtlačný text v uvedených dokumentoch, že ich uzavretie je dobrovoľné a že tieto nie sú podmienkou uzavretia úverovej zmluvy alebo poskytnutia úveru. Napr. formulár dohody o zrážkach zo mzdy síce formálne ponúka možnosť „modifikovať“ jej vopred pripravený obsah (vyznačením alternatívy súhlasím – nesúhlasím), avšak reálne by vyznačením políčka „nesúhlasím“ nedošlo k žiadnej zmene v znení tejto dohody. Navyše nakoľko voľba možnosti či spotrebiteľ s obsahom formulárovej dohody súhlasí alebo nie je vyznačená prostredníctvom technických prostriedkov zamestnancom žalovaného, minimálne je tu pochybnosť či zvolené alternatívy predstavujú skutočnú vôľu spotrebiteľa. Nemožno preto urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu, resp. dohodu ako celok spolu so všetkými k nej mu predloženými dokumentami buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednania už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu či iný dokument ako celok podpísal, teda súhlasil s ňou, čím dodávateľa, vrátane žalovaného často argumentujú, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednania či nevyjednania v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah, resp. nepristúpiť naň, pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby spotrebiteľ mal možnosť ktoréhokoľvek tu posudzované zmluvné dojednanie ovplyvniť, či vylúčiť.

45. Podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

46. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

47. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

48. V danom prípade žalobca nepochybne mal záujem o poskytnutie úveru od žalovaného. Hlavným predmetom jeho záujmu teda bolo len poskytnutie úveru. Žalobca požiadal žalovaného o bezúčelový úver vo výške 750 eur, čo je jasne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda že poskytnutá čiastka úveru má byť 750 eur. Namiesto toho žalovaný reálne vyplatil žalobcovi sumu len 19,89 eur (toto tvrdenie žalobcu sporné nebolo) a spolu s tlačivom zmluvy predložil žalobcovi na podpis aj dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, dohodu o zrážkach zo mzdy a ďalšie formuláre.

49. Čo sa týka samotnej Dohody o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, tu žalobca tvrdil, že takúto dohodu nepodpísal, pričom ako dôkaz predložil túto dohodu bez podpisu spotrebiteľa. Žalovaný toto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel, preto súd vzhľadom na vykonané dokazovanie

považoval za nespornú skutočnosť, že žalobca a žalovaný dohodu o započítaní pohľadávok neuzavreli. Žalovaný preto nebol oprávnený započítať záväzky žalobcu vyplývajúce zo skorších úverových zmlúv uzatvorených so žalobcom oproti povinnosti poskytnúť žalobcovi finančné prostriedky podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.03.2017. Žalobca teda pri reálne mu poskytnutej sume 19,89 eur za tri roky by mal podľa zmluvy žalovanému zaplatiť v splátkach sumu 1004,40 eur, čo podľa názoru súdu odporuje dobrým mravom.

50. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia jej platnosti, ako aj posúdenia či prípadne neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru, resp. jeho zabezpečenie. Spätosť predmetných zmlúv je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať takúto dohodu, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bezpredmetné zabezpečenie pohľadávky veriteľa z neexistujúcej úverovej zmluvy.

51. Tak dohoda o zrážkach zo mzdy ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Nie je možné považovať ich za individuálne dojednané. Ide o dojednanie zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, čo spôsobuje ich neplatnosť.

52. Možno súhlasiť so žalobcom, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne, keďže žalovaný pri jeho výpočte vychádzal zo sumy, ktorá mala byť spotrebiteľovi poskytnutá, pričom správne mal tento výpočet vychádzať zo sumy, ktorú žalovaný žalobcovi skutočne vyplatil (19,89 eur). Je tak nepochybné, že skutočná výška RPMN je vyššia, ako je výška uvedená v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to niekoľkonásobne, čím spotrebiteľ bol uvedený do omylu dodávateľom, keď úver sa javil výhodnejší, ako v skutočnosti bol, čo malo reálny dopad na jeho správanie. Vzhľadom na uvedené možno teda konštatovať, že úverová zmluva síce obsahuje údaj o výške RPMN, no nie v skutočnej, reálnej výške nakoľko nezohľadňuje údaj o skutočne žalovaným poskytnutých finančných prostriedkoch, preto nenapĺňa požiadavku zákona na pravdivé informovanie spotrebiteľa a na čestné, s dobrými mravmi súladné, obozretné a transparentné konanie dodávateľa voči nemu ako slabšej zmluvnej strane.

53. Práve v prípade spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačení tlačivách a v ktorých sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe musia dobré mravy pôsobiť ako korektív, keďže zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“, nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť jej obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“.

54. Ani údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (750 eur) nepovažuje súd za správny a taký ako ho vyžaduje § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

55. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

56. Aj legálna definícia pojmu celková výška spotrebiteľského úveru obsiahnutá v § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že sa ňou na účely tohto zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

57. V kontexte už uvedeného je zrejmé, že v tu prejednávanom spore celková suma, ktorú žalobca reálne dostal k dispozícii od žalovaného, a teda celková výška úveru činila v skutočnosti len 19,89 eur a nie sumu 750 eur uvedenú v zmluve.

58. Uvedené okolnosti a daný postup dodávateľa (tu žalovaného) nesúladný s dobrými mravmi, ako aj samotný obsah úverovej zmluvy vedú súd k záveru o jej neutržateľnosti a o absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi a právnymi normami zameranými na ochranu spotrebiteľa, žalovaný hrubo porušil práva žalobcu, čo daný úkon - zmluvu o úvere zo dňa 30.03.2017 ako celok robí neplatným v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Ústavný princíp preferencie výkladu v prospech platnosti zmluvy nemôže nič zmeniť na tom, že úverová zmluva je tu ako celok neutržateľná. Priorita výkladu, ktorá nezakladá neplatnosť zmluvy pred výkladom, ktorý ju zakladá je možná len ak sú možné obidva výklady, čo ale nie je tento prípad. Ide o tak závažné nedostatky, že úver (ktorý by inak v prípade platnosti zmluvy bol pre nedodržanie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ v spojení s § 11 bezúročný a bezpoplatkov) súd nepovažuje za platne dojednaný a považuje zmluvu o úvere zo dňa 30.03.2017 ako celok za absolútne neplatný právny úkon.

59. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, už len samotná skutočnosť neplatnosti samotnej úverovej zmluvy, ktorú daná dohoda zabezpečuje spôsobuje jej neplatnosť. Veriteľovi vôbec nevznikol nárok na plnenie vo výške ktorej zabezpečenie je predmetom danej dohody.

60. Je pravdou, že dohoda o zrážkach zo mzdy má svoju zákonnú oporu v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka nazvanej záväzkové právo. V piatom oddiele tejto hlavy v rámci zákonnej úpravy zabezpečenia záväzkov je v § 551 obsiahnutá aj úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o všeobecnú úpravu vo všeobecnom predpise upravujúcom občianskoprávne vzťahy, t.j. o úpravu ktorá všeobecne platí tak pre režim spotrebiteľských ako aj nespotebiteľských vzťahov. To znamená, že pri aplikácii tejto úpravy na režim spotrebiteľských vzťahov a spotrebiteľských zmlúv nemožno mechanicky vychádzať len z tejto všeobecnej úpravy, ale je nevyhnutné prihliadať na osobitnú zákonnú úpravu pre tieto vzťahy, jej účel (ktorým je najmä ochrana spotrebiteľa) a špecifiká, keďže súd už uviedol, prečo nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.03.2017 mal byť medzi stranami založený občianskoprávny spotrebiteľský vzťah.

61. Podľa § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

62. Citované ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka teda výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

63. Zákonodarca v snahe chrániť spotrebiteľa venuje zabezpečeniu, aby zmluvné dojednania zaväzujúce spotrebiteľa vyjadrovali jeho skutočne existujúcu vôľu mimoriadnu pozornosť, keď aj v ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súvislosti s ochranou spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami stanovil, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo je zjavne aj prípad prejednávaného sporu. Dôkazné bremeno na preukázanie individuálneho dojednania takého zmluvného ustanovenia pritom zťažuje dodávateľa (viď § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

64. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch

zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č. 102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a keď s účinnosťou od 01.05.2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. Vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy je totiž nutné konštatovať, že zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do listiny majúcej priamy súvis s úverovou zmluvou a uzatváranou spolu s ňou sa v posudzovanej veci zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcu takúto dohodu vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. V dohode o zrážkach zo mzdy je síce uvedené, že žalobca ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a o tom, čo vlastne toto dojednanie znamená, no toto formálne poučenie samo osebe nie je dôkazom ani vôle ani vedomosti žalobcu o takej dohode. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal slobodnú možnosť sa rozhodnúť či na ňu pristúpi či nie, tak zo spôsobu uzavretia úverovej zmluvy, keď sa spolu s ňou predkladajú k podpisu spotrebiteľovi ďalšie dokumenty, je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačným tlačivom) konajúcej osobe - žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

65. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcu ju uzavrieť (čo ju robí podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Jednostranne vnútené dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy predložené spotrebiteľovi k podpisu spolu s ďalšími zložitými dokumentmi majúcimi závažné dôsledky, bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy, t.j. základné živobytie žalobcu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O tom, že dohodou uzavretej v takejto forme sa vytvára výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa nemožno vôbec polemizovať, keďže aj sám zákonodarca to v dôvodovej správe k zákonu č. 102/2014 Z.z. výslovne uviedol ako hlavný dôvod zmeny právnej úpravy s účinnosťou od 01.05.2014.

66. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o možnosti slobodného rozhodnutia sa žalobcu o tejto dohode a oboznámení žalobcu o spôsobe zabezpečenia pohľadávky z úveru pred podpisom zmluvy o úvere súd konštatuje, že nie je podstatné, či žalobca bol formuláravo, šablónovite, formálne s takým zabezpečením oboznámený, ale podstatné je či ho mohol ovplyvniť a vylúčiť. Nebola preukázaná skutočná vôľa žalobcu zabezpečiť takto svoj záväzok preto ani prípadné oboznámenie žalobcu s ním nič nemení na tom, že nemohol ovplyvniť obsah dojednaní o dohode o zrážkach zo mzdy, čo v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamená, že nemožno také dojednanie považovať za individuálne dojednané. Súd preto tvrdenia žalovaného vo svetle už uvedeného nepovažuje za unesenie dôkazného bremena o individuálnom dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

67. Podľa názoru súdu žalobcovi ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie (aj vzhľadom

na vyššie popísaný záver súdu o neplatnosti úverovej zmluvy), na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal).

68. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

69. Formulár Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostal objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ priamo v znení zákona a je uzavretá na samostatnej listine. Rovnaké závery vyplývajú napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 04. 2016 sp. zn. 21Co/191/2015.

70. Súd sa taktiež zaoberal prípustnosťou predmetnej žaloby z hľadiska členenia žalôb podľa § 137 CSP.

71. Žaloba žalobcu je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP, keďže žalobca sa v prejednávanej spore domáha aj určenia, že zmluva o úvere a dohoda o zrážkach zo mzdy sú neplatné. Pri posúdení splnenia podmienok na podanie uvedenej žaloby, súd vychádzal z už citovaných ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

72. Z uvedeného potom vyplýva, že spotrebiteľ má právo na súdnu ochranu nielen pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale aj pred nekalými obchodnými praktikami (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.). Podľa § 298 CSP, môže súd v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu (tak, ako to bolo aj v prejednávanej príhode) aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, je neprijateľná.

73. Akceptácia názoru žalovaného, by zamedzovala prístup spotrebiteľa k podaniu žalôb s uvedeným obsahom a fakticky by znemožňovala spotrebiteľovi aktívnu ochranu jeho práv vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva a obmedzovala by ho iba na pasívnu ochranu práv (t.j. spotrebiteľ by sa mohol brániť iba v rámci žalôb týkajúcich sa nárokov zo spotrebiteľského práva, ktoré by smerovali voči nemu), čo by rozhodne nebolo v súlade so zmyslom platnej právnej úpravy, ktorá ponechala súdu oprávnenie posudzovať tieto nároky ex offio, aj bez návrhu spotrebiteľa. Pri opačnom výklade by súdna ochrana spotrebiteľov (ak by sa spotrebiteľ nemohol účinne brániť aktívnym podaním žaloby) nebola reálne dosiahnuteľná (napríklad spotrebiteľovi by nemohla byť poskytnutá ochrana pred postupom dodávateľa finančnej služby smerujúcim k vymoženiu pohľadávky cez zabezpečovacie inštitúty).

74. Súd predmetnú žalobu v časti určenia neplatnosti právneho úkonu posúdil ako žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď prípustnosť tejto žaloby vyvodil z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Navyše súd poukazuje na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z.z. ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“.

75. Zákondarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP. Danosť naliehavého právneho záujmu možno vyvodit' aj z čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok).

76. Súd žalobu tak v čase jej podania ako aj ku dňu vyhlásenia rozsudku má za procesne prípustnú. Pokiaľ je daný naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, uplatnením argumentu a minori ad maius je potrebné dospieť k záveru, že tento je tým skôr daný na určení neplatnosti samotnej zmluvy v dôsledku toho, že zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky, pre ktoré zmluva neobstojí v demokratickej spoločnosti ako celok. Určenie neplatnosti zmluvy má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadosťučinenie). K uvedenému podporne sú poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/82/2018 alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/22/2018.

77. Žalobca okrem určenia neplatnosti zmluvy o úvere a dohody o zrážkach zo mzdy žiadal súd aj o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na neplatnosť zmluvy o úvere pre jej rozpor so zákonom a dobrými mravmi, súd žalobu v časti určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru považoval za nedôvodnú. Samotným právnym následkom určenia neplatnosti zmluvy je jej neexistencia, preto požadované určenie, že úver je bez úročný a bez poplatkov je v tomto prípade vylúčené.

78. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní. V časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy a určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bol úspešný žalobca, nakoľko v tejto časti súd jeho žalobe vyhovel. Na druhej strane žalovaný bol úspešný v časti žaloby, kde sa žalobca domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Nakoľko žalobca zavinil zastavenie konania v časti priznania primeraného zadosťučinenia, keďže neuviedol dôvod tohto svojho dispozitívneho úkonu, za túto časť žaloby by aj nárok na náhradu trov konania prislúchal žalovanému podľa pravidla o zavinení zastavenia konania.

79. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

80. S poukazom na čiastočný úspech každej zo strán sporu súd aplikujúci ustanovenie § 255 ods. 2 CSP žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.